

آیا شیعیان به همسر پیامبر احترام میگذارند ؟

سؤال- روایتی در بحار الأنوار از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده: و سافرت مع رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم ليس له خادم غيري، و كان له لحاف ليس له لحاف غيره و معه عائشة و كان رسول الله ينام بيني و بين عائشة، ليس علينا ثلاثتنا لحاف غيره فإذا قام إلى صلاة الليل يخط بيده اللحاف من وسطه بيني و بين عايشه . (كتاب سليم بن قيس الهلالي صفحه ۸۱۴) - من با رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم به سفر رفتم و عایشه هم همراه رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم بود و تنها خدمتگذار رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم من بودم و یک لحاف هم بیشتر نداشتیم، و رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم بین من و عایشه می خوابید. رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم صبح بیدار شد برای نماز شب خواندن و من خوابیده بودم و رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم آمد این لحاف را بین من و عایشه فاصله گذاشت و جمع کرد تا فاصله باشد بین من و عایشه.

همچنین در روایتی در من لا يحضره الفقيه آمده: اذا وجد الرجل و امرأة في اللحاف جلدًا مائة جلدة. (من لا يحضره الفقيه جلد ۴ صفحه ۲۳) - اگر یک مردی و یک زنی را زیر یک لحاف بیابند، باید به آنها صد شلاق بزنند.

شخصی به استناد روایت بالا و همچنین قول عثمان الخمیس (از سران وهابیت) بیان داشته: شیعه نسبت به ناموس رسول اکرم صلى الله عليه وآله و سلم ادب را رعایت نمی کند. لطفا در خصوص این روایات توضیح بفرمایید.

جواب - این روایت در کتاب الإحتجاج و بحار الأنوار از کتاب سلیم، و در برخی از نسخه های کتاب سلیم و نه در همه آنها نقل شده و در همه به ارسال آمده است، و با این که کتاب شریف سلیم بن قیس هلالی از اصول شیعه می باشد و حاوی اسرار آل محمد صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین است لکن به این معنی نیست که هر حدیث و روایتی در آن باشد کاملاً صحیح است و قابل بررسی و تحقیق نباشد.

و به آنان که خود را به دروغ و نیرنگ مدافع ناموس رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم معرفی می نمایند می گوییم: آیا کتاب های خودتان را با دقت مطالعه نموده اید و از آنها کتاب مستدرک الصحیحین حاکم نیشابوری را که در جلد ۳ صفحه ۴۱۰ و در چاپ دیگری به

تحقیق یوسف مرعشلی صفحه ۳۶۴ در مناقب زبیر بن العوام از عبد الله بن الزبیر از پدرش زبیر نقل می کند که گفت:

أرسلني رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) في غداة باردة فأتيته وهو مع بعض نسائه في لحافه فأدخلني في اللحاف فصرنا ثلاثة رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم در صبحگاه سردی مرا فرستاد پس او را آمدم و او با برخی از زنان خود در لحافش بود پس مرا داخل در لحاف کرد پس سه تن شدیم.

و حاکم پس از نقل این خبر می نویسد:

هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه.

این حدیث صحیح السند است و بخاری و مسلم آن را در کتاب های صحیح خود نیاورده اند.

و ذهی نیز در کتاب تلخیص خود می نویسد که صحیح است.

برخی دیگر از منابع خبر زبیر بدین قرار است: کتاب السنّة - عمرو بن أبی عاصم ص ۵۹۷ ح ۱۳۹۴، تاریخ مدینة دمشق - ابن عساکر: ج ۸۱ ص ۳۹۲ و ۳۹۳، مجمع الزوائد - الهیثمی: ج ۹ ص ۱۵۱، الکامل - عبد الله بن عدي: ج ۱ ص ۳۳۴ و سبل الهدی والرشاد: ج ۷ ص ۳۵۷. پس لعنت حضرت الله جلّ جلاله بر ناصبی های ناکثی باد که به دروغ چنین اخباری را ساخته اند تا توهینی بر رسول الله با غیرت ترین فرد عالم خلقت زده باشند، و لعنت های بی پایان نثار کسانی باشد که روایت آن ناصبی ها و ناکثین را تصحیح نموده اند، و لعنت خداوند تعالی بر ناصبی زاده هایی باد که برای طعنه بر شیعیان و مدافعان حقیق حرمت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم مانند غریق به هر حشیشی تشبّث می کنند.

و اما تکریم قرآن کریم از همسران با تقوای رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم تشریفی است و احترامی برای آنان به جهت انتساب به آن حضرت، البتّه اگر شرایطی که خداوند قرار داده را مراعات کنند:

«يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا * وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ آتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ» ۱.

ای همسران پیامبر! شما همانند سایر زنان نیستید در صورتی که تقوا را پیشه خود سازید. در

هنگام سخن گفتن صدای خود را نازک نکنید که بیمار دلان به شما طمع خواهند کرد؛ بنا بر این سخنی درست (و شایسته) گویند * و در خانه‌هایتان بمانید و همانند بی‌حجابی عصر جاهلیت ظاهر نشوید، نماز را برپا دارید و زکات را پرداخت کنید و خدا و رسول او را اطاعت نمایید.

«وَ إِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ* إِنَّ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَ إِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ جِبْرِيلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ»^۲.

و آن‌گاه که پیامبر از خود را به یکی از همسرانش گفت، او آن را فاش کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت، بخشی از آن را بر او گفت و از گفتن بخش دیگر خودداری نمود. وقتی پیامبر همسرش را از آن با خبر کرد گفت: چه کسی تو را از این مطلب با خبر ساخت؟ فرمود: خداوند آگاه و دانا مرا با خبر ساخت * شما دو زن از کرده خود توبه کنید؛ زیرا دل‌هایتان منحرف گشته است و اگر بر ضد پیامبر متحد شوید، خداوند یاور اوست همچنین جبرئیل و مؤمنان شایسته یاور اویند و فرشتگان بعد از آنان، پشتیبان او می‌باشند.

حضرت آیت الله شیخ حیدر تربتی کربلائی

پی‌نوشت‌ها

۱ - سوره (۳۳) الأحزاب آیه ۳۳ و ۳۴.

۲ - سوره (۶۶) التحریم آیه ۴ و ۵.